

РЕШЕНИЕ

№ 25138

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3355** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Н. В. Д. – П. срещу Решение без номер от 01.10.2025г., постановено по НАХД № 9753/2025г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 10905417, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП – превишение на разрешената скорост за движение с 21 км/ч, с искане за отмяната му и за отмяната на потвърдения с него ЕФ. В касационната жалба се твърди противоречие на постановеното с установената по делото фактическа обстановка. Касаторът твърди, че на посочената дата и час не е управлявал въобще автомобила и същият се е намирал в двора на къщата. Не оспорва техническата изправност на системата за контрол, но твърди, че на снимката, възпроизведена от заснетия материал, е показан друг автомобил – с друг регистрационен номер и друг модел, което обстоятелство, макар и установено от въззивната инстанция не е намерило отражение в диспозитива на атакувания акт. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат лично и чрез адв.Т..

Ответникът по касационното оспорване, в писмено становище мотивира доводи за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно

заседание, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалвания акт решаващият съд е приел за установено от фактическа страна, че на 26.05.2025г. в 19,17 часа касационната жалбоподателка е управлявала лек автомобил „БМВ Х 1 ХДРАЙВ 18 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]като при № 127-129 автомобилът се е движел със скорост от 71 км/ч при разрешена скорост на движение от 50 км/ч. Скоростта била установена с автоматизирано техническо средство /ATCC/ SITRAFIC ERS 400, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал от СДВР бил издаден обжалвания пред въззивната инстанция ЕФ. За потвърди същия съдът приел, че техническото средство, с което е установено нарушението съответства на изискванията, автомобилът е единствен на пътя, т.е. не е налице възможност за припокриване с друго превозно средство, а свидетелските показания и приобщените декларации не могат да оборят истинността на доказателствата.

Така постановеното решение касационната инстанция намира за неправилно.

Административнонаказателното производство е строго формално с оглед спецификата на административното наказване. Наказанието /по арг. от чл.53, ал.1 ЗАНН, следва да бъде наложено едва когато наказващият орган установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина. Макар в случая наказанието да е наложено по предвидената в закона опростена процедура – с издаването на електронен фиш, отново преди издаването му следва да бъде установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Различното положение тук, съобразно чл.189, ал.4 ЗДвП е, че нарушението се установява посредством автоматизирано техническо средство или система, което заснема нарушението. Съгласно същата разпоредба наказанието се налага на собственика на автомобила или ползвателя, ако е вписан такъв. В случай, че не собственикът/ползвателят е управлявал МПС при извършване на нарушението, той разполага с 14-дневен срок, в който може да оспори това обстоятелство като подаде декларация, в която посочи лицето, което е управлявало превозното средство и съответно е извършило нарушението. Решаващият съд, като аргумент в подкрепа на направения от него извод е посочил, че П. не се е възползвала от това право и не е подала декларация, в която да посочи кой е управлявал превозното средство, нейна собственост. В случая обаче не се оспорва този факт, нито факта на извършване на нарушението. Оспорва се твърдението, че автомобилът, заснет от автоматизираното техническо средство е собственият ѝ.

Както пред касационната, така и пред въззивната инстанция, П. твърди, че на посочените в ЕФ дата и час не е управлявала автомобила, нейна собственост, индивидуализиран с марка, модел и регистрационен номер в процесния ЕФ. Твърди, че по това време е била в дома си и не е предоставяла автомобила на друго лице. В подкрепа на тези твърдения е предоставила декларации от съпруга си и майка си, като първият е разпитан като свидетел пред въззивната инстанция. В касационната жалба допълнително са развити доводи, че заснетият на снимката към

ЕФ автомобил не е нейният, вкл. че е с различен номер – СВ 1881 МХ, което обстоятелство е изтъкнато и от разпитания свидетел.

Видно от справката за регистрация на автомобиля, посочен в ЕФ, същият „БМВ Х 1 ХДРАЙВ 18 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. П..

Видно от снимката към ЕФ, автомобилът също е от тази марка, но снимката е неясна в частта на регистрационния номер на автомобиля - регистрационният му номер не се вижда ясно като от това изображение възниква съмнение както за съдържащите се в него цифри, така и в буквените индекси, изписани след тях. При увеличаване на изображението се установява, че цифрите могат да бъдат разчетени и като „1581“, а буквеният индекс след цифрите може да бъде разчетен, както е посочен от АНО, така и като „МХ“. Съдът не е изследвал посочената неяснота, ограничил се е да посочи, че представените писмени доказателства от касатора и свидетелските показания на съпруга на наказаната не опровергават доказателствената сила на представените официални документи.

Предвид характера на производството наказанието не може да бъде наложено при така изтъкнатата неяснота – следва да е установено по безспорен начин не само извършването на нарушението, но и самоличността на нарушителя, което в процесния случай не е сторено. Снимката, приложена към ЕФ не доказва по категоричен начин, че това е автомобилът на касационната жалбоподателка, следователно не доказва по несъмнен начин, че именно тя е извършител на нарушението, описано в него. При така констатираната неяснота ЕФ се явява незаконосъобразен, а потвърждаващото го решение – неправилно.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 01.10.2025г., постановено по НАХД № 9753/2025г. по описа на Софийски районен съд и вместо това постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 10905417, издаден от СДВР, с който на Н. В. Д. – П., на основание чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.